

Sygn. akt: I C 300/19 upr.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 czerwca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Lidzbarku Warmińskim I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Agnieszka Pręczek
Protokolant:	Starszy sekretarz sądowy Wioletta Przybylska

po rozpoznaniu w dniu 10 czerwca 2019 r. w Lidzbarku Warmińskim na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w L.

przeciwko I. M.

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę (...) ((...)) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Agnieszka Pręczek

Sygn. akt I C 300/19 upr

UZASADNIENIE

Powód (...) spółka akcyjna z siedzibą w L. wniósł o zasądzenie od pozwanej I. M. kwoty (...) zł z odsetkami ustawowymi od dnia (...) r. do dnia zapłaty. W uzasadnieniu wskazał, że pierwotny wierzyciel zawarł z pozwaną umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, z której strona pozwana się nie wywiązała. Wierzyciel pierwotny w dniu (...) r. sprzedał powodowi przysługującą przedmiotową wierzytelność.

W dniu (...) r. Sąd Rejonowy w L. wydał nakaz zapłaty uwzględniający powództwo w całości.

Pozwana złożyła sprzeciw od nakazu zapłaty wnosząc o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu podnosząc zarzut nieistnienia zobowiązania oraz zarzut przedawnienia.

Pismem z dnia (...) r. pozwana wniosła powództwo wzajemne poprzez zasądzenie na jej rzecz kwoty(...) zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty. Pozwana domagała się zwrotu kwot potrąconych z wynagrodzenia za pracę w toku prowadzonego przeciwko niej postępowania egzekucyjnego.

Na rozprawie w dniu (...) r. Sąd na podstawie art. 505(4) § 2 kpc (a contrario) postanowił pozostawić bez rozpoznania powództwo wzajemne.

Sąd ustalił, co następuje:

Pozwana I. M. zawarła w dniu (...) r. z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

Powód w dniu (...) r. złożył do Sądu Rejonowego w L. pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

Dowód: umowa k. 36.

Sąd zważył, co następuje:

Żądanie powoda podlegało oddaleniu.

W pierwszej kolejności należy podnieść, że powód nie udowodnił swej legitymacji. Strona powodowa swoje roszczenie opierała o fakt nabycia na podstawie przelewu wierzytelności, mającej przysługiwać względem pozwanej cedentowi. W toku procesu na fakt potwierdzający nabycie przedmiotowej wierzytelności powód przedstawił załącznik nr 3 do umowy przelewu wierzytelności z dnia (...) r. oraz wydruk komputerowy zawiadomienia dłużnika o cesji wierzytelności. Powód nie przedłożył umowy cesji. Warto zaznaczyć, iż załącznik dotyczył umowy wierzytelności z dnia (...) r. zaś w pozwie oraz w wydruku zawiadomienia o przelewie powód wskazywał, że umowa przelewu wierzytelności na podstawie której nabył wierzytelność przysługującą względem pozwanej została zawarta w dniu (...)r.

W związku z tym, wskazać należy, że powód nie wykazał w sposób należyty, iż nabył wierzytelność przeciwko pozwanej.

Stosownie do treści art. 509 § 1 i 2 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba, że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Tym samym, celem i skutkiem przelewu jest przejście wierzytelności na nabywcę. W wyniku przelewu przechodzi na nabywcę ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, który zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego, jaki go wiązał z dłużnikiem. Wierzytelność przechodzi na nabywcę w takim stanie, w jakim była w chwili zawarcia umowy o przelew. Przedmiotem przelewu jest zaś wierzytelność, tj. prawo podmiotowe wierzyciela do żądania od dłużnika świadczenia. Nie ulega również najmniejszej wątpliwości, iż wierzytelność, która ma stanowić przedmiot rozporządzenia powinna być w dostateczny sposób oznaczona (indywidualizowana). Dotyczy to przede wszystkim wyraźnego określenia stosunku zobowiązaniowego, którego elementem jest zbywana wierzytelność, a zatem oznaczania stron tego stosunku, świadczenia oraz przedmiotu świadczenia. Strony stosunku, świadczenie oraz przedmiot świadczenia muszą być oznaczone bądź przynajmniej możliwe do oznaczenia (oznaczalne) w momencie zawierania umowy przenoszącej wierzytelność (por. Kodeks cywilny. Komentarz pod red. (...), Tom III, Zobowiązania – część ogólna, Lex 2010 r.).

Wskazać należy, iż w sprawach cywilnych rzeczą sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy – obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (por. Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz pod red. (...), Wydawnictwo C.H. Beck, wyd. 6, Warszawa 2012, s. 431).

Mając powyższe na uwadze powództwo należało oddalić.

Na marginesie należy wskazać, że w niniejszej sprawie – w przypadku wykazania legitymacji przez powoda- roszczenie powoda jako przedawnione nie zasługuje na uwzględnienie.

Według art. 117 § 1 k.c. przedawnieniu ulegają roszczenia majątkowe, a taki charakter ma niewątpliwie roszczenie wynikające z umowy pożyczki. Zgodnie zaś z art. 117 § 2¹ k.c. po upływie terminu przedawnienia nie można domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi. Zgodnie z art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat sześć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej trzy lata. Bieg przedawnienia rozpoczyna się zaś od dnia, w

którym roszczenie stało się wymagalne (art. 120 § 1 k.c.). Roszczenie staje się zaś wymagalne po upływie terminu do jego spełnienia.

Powód dochodził zapłaty roszczeń, których terminy płatności wskazano na (...) (powód nie przedłożył żadnej faktury wskazanej w pozwie).

Tymczasem pozew w rozpoznawanej sprawie, jako czynność, mogąca przerwać bieg terminu przedawnienia, po myśli art. 123 § 1 pkt 1 k.c., został wniesiony dopiero w dniu (...) r., czyli już po upływie terminu przedawnienia. Jednocześnie powód nie przedstawił Sądowi żadnych dowodów na okoliczność wystąpienia przed dniem złożenia niniejszego pozwu jakiegokolwiek zdarzenia skutkującego przerwaniem biegu przedawnienia.

A zatem podniesiony przez pozwaną zarzut przedawnienia również był zasadny.

Sąd na podstawie art. 505(4) § 2 kpc (a contrario) postanowił pozostawić bez rozpoznania powództwo wzajemne, albowiem roszczenie pozwanej wniesione powództwem wzajemnym nie nadawało się do rozpoznania w postępowaniu uproszczonym-było niedopuszczalne.

W świetle powyższych rozważań, Sąd orzekł jak w punkcie 1 wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 kpc. Pozwana wygrała sprawę, a zatem powód winien zwrócić jej poniesione koszty procesu (...)zł wynagrodzenie pełnomocnika,(...)zł opłata skarbową od pełnomocnictwa).

Sędzia Agnieszka Przeczek